

Seja Odbora za obrambo DZ RS – zloraba ali manipulacija?

V sredo zvečer so gledalci javnega TV servisa dveh mož slovenske politike ponovno imeli možnost spremljati sejo enega izmed delovnih teles Državnega zbora - Odbora za obrambo, na kateri so ponovno govorili o poskusu odvzema orožja TO in predvsem poslanci politične stranke SDS imeli vaje iz obrekovanja, zmerjanja in ponarejanja dejstev iz časa osamosvajanja. Seveda je bila to priložnost razpravljati tudi o tistih, ki so svoje videnje takratnih dogodkov tudi javno izrazili. O vsebini razprave so me seznanili nekateri prijatelji, predvsem tisti, ki so bili razporejeni v poveljstva in enote TO in so aktivno sodelovali v pripravah na in v sami osamosvojitveni vojni. Nekateri, predvsem iz občine Lendava, so izrazili razočaranje, da pripadnik TO iz ene od enot lendavske občine in danes poslanec ni stopil v njihov bran, saj je občina Lendava bila ena od 16 občin, ki orožja ni oddala. Izpustil pa bom izraze zgražanja nad ravniyo razprav samih poslancev, kajti to je sestavni del slovenske politične kulture in se odraža tudi na lestvici ugleda DZ, ki ga to telo uživa v slovenski javnosti.

Glede na to, da predsednik Združenja za vrednote slovenske osamosvojitve (ZVSO) na vsaki seji odbora, na katero je vabljen, maha s knjigami in časopisnimi članki, bom tudi sam uporabil nekaj podatkov iz knjig, pri izdaji katerih je sodelovala tudi Slovenska vojska na posreden ali neposreden način (to bi moralo povečati verodostojnost navedb v njih in priporočam v branje tudi načelniku GŠ SV). V knjigi »Vojaška obramba Slovenije 1990-1991« je avtor prispevka na strani 79 navedel, da je TO 10 % orožja hranila ob sedežih ŠTO izven dosega JLA, 68 % v kompleksih pod nadzorom JLA ter 21 % pri OZD in DPS in 1 % pri milici. Torej je pod nadzorom TO bilo 32 % vsega orožja, medtem ko je bilo 68 % pod nadzorom JLA in TO ni imela na oddajo ali neododajo le-tega nobenega vpliva.

V knjigi »Vloga Teritorialne obrambe Gorenjske v procesu osamosvajanja RS 1990-1991« izdana 2016 junij, v enem od prispevkov (str. 323-329) avtor piše tudi o opremljenosti TO in MNZ. Navaja natančno število orožja in streliva, kar je ostalo v in na rokah pripadnikov TO Gorenjske - 2777 kratkocevne orožja ter 123 minometov ter ročnih metalcev ter 380.000 kosov streliva.

V knjigi »Vloga Teritorialne obrambe Dolenjske v procesu osamosvajanja Slovenije na vojaškem področju I-II« avtor v obsežnem prispevku piše o »Vlogi 30. razvojne skupine in 3. zaščitnega bataljona (odreda) v pripravah na vojno ter sami vojni« (kasnejša brigada MORiS) (str. 592-706). Zelo jasno je zapisano predvsem kdo je bil kdo v navedeni enoti in kakšna je bila njena vloga v pripravah in sami osamosvojitveni vojni.

O navedbah v knjigi Mateja Šurca »Prevarana Slovenija Domoljubje, zapisano z ničlami« pa prihodnjič.

Za zaključek: 16 ŠTO orožja ni oddalo, kar pomeni, da je TO zadržala preko 22.000 kosov različnega orožja. V prihodnje ne bom uporabljal izraza »razorožitev« in »razorožen«, ker je očitno za nekatere preveč nerazumljiv. Dejstvo je torej, da odvzem orožja TO ni uspel, kot je načrtovala JLA, zahvaljujoč pogumu in odločnosti poveljnikov ter starešin TO kakor tudi predsednikom in funkcionarjem takratnih občin. Za njih se na omenjeni seji ni našla beseda zahvale! Je pa uspela popolna razorožitev pripadnikov JLA, za kar gre zahvala pripadnikom TO in slovenske milice. Namesto, da smo na to ponosni, posredno pripisujemo odvzem orožja kot uspeh JLA. Kdo je tu nor, gospod Hojs?

Nihče iz vrst vojnih veteranov 91, najmanj pa jaz, ne zanika prispevka brigadirja Krkoviča pri formiranju NZ. Tudi moja prisotnost na sprejemu obeh ministric je bil namenjen priznanju zaslug vsem članom

MSNZ in predvsem počastitvi 17. maja, ki je Dan veteranov. Mogoče bi bilo prav, da se pred razpravo pozanimате o nekaterih praznikih, ki so za veterane pomembni.

Naj zaključim z večkrat izraženo mislijo - nehajte s povečevanjem osamosvojitvenih dogodkov in lepot osamosvojitve, kajti slovenski narod vas je že sit. Potrudimo se in naj vsak po svojih močeh prispeva mirnemu življenju in blagostanju slovenskega naroda, kajti zato smo šli v obrambo Slovenije leta 1991! Tisti posamezniki, ki pa tega ne zmorejo, pa se naj končno umaknejo iz političnega življenja in naj s svojimi travmami ne obremenjujejo slovenski narod.

Predsednik ZVVS

Ladislav Lipič